

ובא ראה, לא תמצא בכלל שבעת הצדיקים שאחוזים למעלה בסוד של שמותיהם בתהלה אלף, אלא אברהם ואברהם שאחוזים בחסד הוה, שהרי כהנים מצד החסד באים. אף על גב שאחזרן אחוזו בהוד, גם בחסד הוא אחוז. ומשה, אף על גב שאחוזו בנצח, גם בתפארת אחוז הוא, לקראות שהפל אחד. ואברהם ראש לכל הצדיקים, ומגנו נפרדו למיטה, שהוא לימין מקדש ברוך הוא, ומקרה כהן, וזה שפטותם (תהלים ק') אטה כהן לעולם על דברתני מלפני צדק. ואברהם אחוז בזאת בגלול שהוא כהן, אבל דרכתו היא הוד.

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל וכיו - בנגד הדרגה של גבורה שם אחוז יצחק, וכנגדו תפארת. המים הולידו אש, בגין לכך יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל, ובגillum לכך למיטה (בראשית כה) אברהם הוליד את יצחק, ובאותו יום נברא גיהנום, שיצא מאותה אש חזקה באוטה ממלכת, ולכון אותו יום הוא יום הדין.

ויאמר אלהים יקו המים לקלל דא דרגא דרגת תפארת שנקרא קו האמצעי, ובנגד יעקב שהוא שלישי, ונוטל שני חלקיים באותו של אש ומים (של אש חמוץ) ממשמים, וכנגדו يوم שלישי, ועל זה נקרא יעקב (שם) איש פם ישב אהלים. שלם בכל. שלם בחסד. אהלים. שלם בדין. שלם במים. שלם באש. ישב אהלים - שנים, חס' וגבורה, ונוטל הכל, ונעשה בידיו רחמים.

ויאמר אלהים פרשא הארץ דשא עשב גזרע זרע עץ פרי וגוי. דרגא דעתך

ויתא חזי לא תשכח בכללו שבעה זפאין דאחידן לעילא ברזא דשפתהון בהאי חס' דהא כהנים מפטרא דחס' דאתג. ואף על גב דאחיד אהרן בהוד, בחס' גמי אחיד ימשה אף על גב דאחיד בנצח, בתפארת גמי אחיד. לאחזהה דכולא חד ואברהם רישא לבלחו זפאיין ומניה אטפרשו לסתא דายהו לימינא דקדשא בריך הוא ואקרי כהן הדא הוא דכתיב (תהלים ק') אפה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק. ואברהם בגין דאייהו כהן אחיד בהאי, אבל דרגא דיליה הו"ד אייה:

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל וכיו לקלל דרגא דגבור"ה דאחיד פמן יצחק ולקליליה תפארת מיא אולדיו אשא בגין לכך יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל. ובгин כך לסתא אברהם הוליד את יצחק ובומא ההוא אתררי גיהנם דנפיק מההוא אשא פקייפא בההוא מחלוקת ובгин כך בההוא יומא, יומא דдинא:

ויאמר אלהים יקו המים לקלל דא דרגא דתפארת דאקרי קו האמצעי ולקליליה דיעקב דאייהו תליתאי ונטיל תrin חילקין בההוא דאש ומים (ראש השם) ממשמים ולקליליה يوم תליתאי ועל דאקרי יעקב שלים (בראשית כ"ה) איש פם יושב אהלים. שלים בכולא. שלים בחסד. שלים בדין. שלים במיא שלים באש. יושב אהלים תrin חס' דגבור"ה ונטיל פלא ותעביד בידיה רחמים:

ויאמר אלהים פרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי וגוי. דרגא דעתך

עż חמימים, והוא עושא פרי, שהרי אין בכלל שיעשה פרי פרט לו. זרעו בו על הארץ, וכנגדו למתה (שם מט) בן פרת יוסף בן פרת עלי עין, ונקרו ברית שלום. ולאחר פעמים ביום זהה כי טוב, אחד כנגד דרגת תפארת, ואחד כנגד צדיק, שהוא יום השבת של מעלה, ומעשה אחר אין בו אלא זוג להוציא פרי נשומות לעולם, פרי מעשיו של הקדוש ברוך הוא. כך גם למתה, שזוגו

מתר בו משפט לשפט.

בא ראה סוד עליון של התורה, מה זה עין פרי עשו פרי, והוא כנגד يوم השבת, מה הטעם נכלל ביום שלישי? סוד עליון הוא, בכלל ששנינו, רב שמעון בן יוחאי אומר, מה הטעם בתוב בתורה (דברים כד) כי יקח איש לאיש, ולא כי תלקח איש לאיש? בכלל שדרך האיש לחזר ולבקש איש. משל אדם שאבדה לו אבידה, בעל האבידה מחר אחר אבדתו. וצדיק (יטו) זה נקרו איש. וזה שבתוב (בראשית מט) והורידו לאיש מנחה, כפי שבarna.

ובנשת ישראל שרמויה ביום רביעי בסוד של מארת חסר, העמוד הרביעי מלכות של דוד, لكن אף על גב שפקומו של צדיק זה يوم השבת, נכלל ונורמו ביום השלישי, להיות סמוך ליום רביעי, והיא אשתו, וכן בעל האבידה מהיר על אבידתו, וכן כתוב למתה (שם מט) וយוסף הוא השליט על הארץ.

אבל לעתיד לבא, שהוא באחרית הימים, ביום השלישי שהוא האלף הששי, כשהיבא הפסחת, שיטומו של הקדוש ברוך הוא אף שני, אף על גב

דאקרי עין חמימים ואיה עושא פרי, דהא לית בכלחו דיעבד פרי בר אליהו. זרעו בו על הארץ דייקא. ולקלליה לתפא בן פורת יוסף בן פורת עלי עין. ואקרי ברית שלמא. ובגין לכך תרי זמני בהאי יומא כי טוב, חד לקלל דרגא דתפארת וחד לקלל דרגא מצדק דהיא יומא דשבתא דלעילא ובעידתא אחרת לית בה אלא זוגא לאפקא פרי נשמתין לעלמא, פרי עובדי רקדשא בריך היא. הכי נמי למתא דיזוגא שרי בהיה משפט לשפט.

הא חי, רוז עלאה דאוריתא, מאי עין פרי עושא פרי, לקלל יומא דשבתא אליהו. ומאי טעמא אהפליל ביום תליתאי, רוז עלאה אליהו. בגין דתגינן רב שמעון בן יוחאי אומר מאי טעמא כתיב באוריתא (דברים כד) כי יקח איש איש ולא כי תלקח איש לאיש בגין דארחיה דבר נש לאחדרא ולמתבע אנתו. מثال לבר נש דאתאbid ליה אבדתא מאי דאבדתא מחר למתבע אבדתא דיליה, והאי צדיק איש אקדמי. הרא הוא דכתיב (בראשית מ"ג) והורידו לאיש מנחה כדאוקימנא.

ובנשת ישראל דרמייא ביום רביעאי ברוז דמאות חסר סמכא רביעאה מלכות דוד. בגין לכך אף על גב דאתריה דהאי צדיק יומא דשבתא אהפליל ואתרמי בימי מא תליתאי למחיי סמיך ליום רביעאי ואיהו אנתו דיליה בגין לכך מאריה דאבדתא מחר על אבדתו ובגין לכך כתיב למתא (בראשית מ"ב) וយוסף הוא השליט על הארץ.

אבל בזמנא דאתי דהיא באחרית הימים ביום שתיתאי דהיא אלפה שתיתאה